

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12658/2024
07.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Игор Прља, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Нурадија Аговић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 2732/19 од 23.11.2023. године, у седници одржаној 07.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 2732/19 од 23.11.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 2732/19 од 23.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 11764/18 од 16.11.2018. године, исправљеном решењем истог суда од 26.12.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и обавезан тужени да тужилци исплати појединачно наведене месечне новчане износе са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате (све ближе означено и опредељено овим ставом изреке). Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 30.934,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 2732/19 од 23.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 11764/18 од 16.11.2018. године, исправљена решењем истог суда од 26.12.2018. године у делу става првог изреке којим је обавезан тужени да тужилци исплати појединачно наведене месечне новчане износе са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате (све ближе наведено и опредељено овим ставом изреке), док је првостепена пресуда преиначена и одбијен тужбени захтев тужиле у преосталом делу става првог изреке. Ставом другим изреке преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 11764/18 од 16.11.2018.

године исправљена решењем истог суда од 26.12.2018. године, тако што је обавезан тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 17.100,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате. Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви тужиље и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је изјавила посебну ревизију, због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. Закона о парничном поступку због потребе уједначавања судске праксе. Поднеском од 19.01.2024. године, тужиља је доставила благовремену допуну ревизије.

Чланом 404. став 1. ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП. О основаности захтева за накнаду штете у виду измакле користи у висини закупнине у износу од 7.657,75 динара, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене чланова чланова 14. став 1. Закона о основама својинско-правних односа, чланова 153. и 154. Закона о облигационим односима и члана 32. Закона о становању. У побијаној другостепеној одлуци изражен је правни став, да тужиљи припада право на накнаду штете у висини прихода које је могла остварити од закупнине по основу издавања стана, сразмерно њеном сувласничком уделу. Разлози на којима је заснована одлука другостепеног суда у том смислу одговара и усклађена је са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање), због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права. Из тих разлога, ни у случају прихватања изузетне дозвољености изјављене ревизије тужиље не би дошло до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за тужиљу. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате поднета је 17.07.2018. године, а вредност предмета спора је 23.268,00 динара.

Како је побијеном другостепеном пресудом одлучено о спору мале вредности, у коме је према члану 479 став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиље није дозвољена.

Иако је побијеном одлуком преиначена првостепена пресуда нема места примени одредбе о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП јер се наведена одредба може применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона (ЗПП) или посебним законом одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољна, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић